

Mίσος για όλους

Του KENAN MALIK* / THE GUARDIAN

Πριν από λίγα χρόνια, ήμουν καλεσμένος σε ραδιοφωνική εκπομπή του BBC. Μεταξύ των καλεσμένων ήταν και η συγγραφέας Εβα Φίγκες, Εβραία που έφυγε ως πρόσφυγας από τη ναζιστική Γερμανία και σφραγίδι επικρίτρια του Ισραήλ. Η Φίγκες είπε ότι το Ισραήλ θα μπορούσε να φτιάξει θαλάμους αερίων για να εξολοθρεύσει τους Παλαιστινίους, αν δεν φοβόταν μπίως αυτό μαθευτεί. Δεν ήταν εντυπωσιακό μόνο το ίδιο το σχόλιο της Φίγκες αλλά και το γεγονός ότι ο μόνος που αντιπαρατέθηκε μαζί της γι' αυτό ήμουν εγώ. Το να λες -χωρίς να διαθέτεις το παραμικρό στοιχεότιο οι Ισραηλίνοι θα ήθελαν να φτιάξουν θαλάμους αερίων, με δεδομένη την ιστορία του Ολοκαυτώματος, ξεπερνά τα όρια.

Το περιστατικό αποκαλύπτει ότι πολλές αντισημιτικές ιδέες έχουν ενυπαρτωθεί τόσο πολύ στον λόγο, που έχουν γίνει σχεδόν αόρατες. Φέρνω στον νου μου αυτήν τη συζήτηση καθώς η έννοια του αντισημιτισμού επιστρέφει στην Ευρώπη - συχνά μεταφεισμένη σε οργή για την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα. Συναγωγές έχουν δεχθεί επιθέσεις, καταστάματα που ανήκουν σε Εβραίους έχουν υποστεί βανδαλισμούς και Εβραίοι έχουν πέσει θύματα ξυλοδαρμών. Στις φιλοπαλαιστινιακές διαδηλώσεις στο Λονδίνο αφθονούν τα πλακάτ που συγκρίνουν τους Ισραηλίνους με τους ναζί. Ακόμη και «βάλτε τους Εβραίους στο θάλαμο αερίων» φαίνεται ότι φώναζαν οι διαδηλωτές στη Γερμανία.

Ο σημερινός αντισημιτισμός στην Ευρώπη δεν αποτελεί απλά επανέκδοση του παρελθόντος, είναι και καρπός νέων εξελίξεων. Μία από αυτές είναι η ενίσχυση και μεταμόρφωση των μουσουλμανικών κοινοτήτων. Τις δεκαετίες του 1970 και

Διαδήλωση κατά του ρατσισμού και του αντισημιτισμού στη Γαλλία.

'80, οι κοινότητες των μουσουλμάνων στην Ευρώπη διακρίνονταν για το κοσμικό τους πνεύμα. Από τα τέλη της δεκαετίας του '80 και μετά, όμως, τα κοσμικά κινήματα περιθωριοποιήθηκαν, ενώ η θρησκευτική ζέση ενισχύθηκε. Παρότι η στάριξη στα αιτήματα των Παλαιστινίων υπήρχε ανέκαθεν μεγάλη, το φαινόμενο της εδραίωσης του αντισημιτισμού είναι πρόσφατο.

Θα ήταν εύκολο να αποδώσουμε το παραπάνω φαινόμενο στην ενίσχυση συντριπτικών τάσεων στο εσωτερικό των μουσουλμανικών κοινοτήτων. Η απάντηση, όμως, είναι πιο περίπλοκη.

Όπως δείκνουν σχετικές μελέτες, το μέγεθος της μουσουλμανικής κοινότητας σε κάποιο κράτος δεν έχει σχέση με τη επίπεδα αντισημιτισμού σε αυτό. Αντίθετα, χώρες με αμε-

λητές μουσουλμανικές κοινότητες -όπως η Πολωνία- εμφανίζουν τα υψηλότερα ποσοστά αντισημιτισμού στην ήπειρο μας.

Ισως θα πρέπει να αναζητήσουμε την πηγή του κακού στην ανάδειξη της «αντι-πολιτικής» στο προσκύνιο. Με τον όρο αυτό έννοω τη διάχυτη σε όλη την Ευρώπη περιφρόνηση για τον πολιτικό κόσμο, που άνοιξε τον δρόμο σε σύγκλιση του ριζοσπαστικού λαϊκισμού, με τη μισαλλοδοξία. Πολλοί είναι εκείνοι, που θεωρούν τον σύγχρονο κόσμο καχώδη και υποκινούμενο από χθόνιες δυνάμεις. Οι θεωρίες συνωμοσίας, που περιορίζονταν κάποτε στο περιθώριο της πολιτικής, έχουν αποκτήσει πρωτεύοντα ρόλο.

Την ίδια στιγμή, ο αντισημιτισμός κατέστη βολικό ιδεολογικό καταφύγιο για πολλές διαφορετικές ομάδες

δες οργισμένων πολιτών. Η αποσάθρωση του διαχωρισμού μεταξύ αντισημιτισμού και αντισιωνισμού επιτρέπει σε πολλούς, όπως την κ. Φίγκες, να φαντάζονται τους Ισραηλίνους ως πθικούς αυτουργούς παγκόσμιας κλίμακας συνωμοσιών.

Οι επιπτώσεις της νέας αυτής τάσης είναι εμφανείς στη Γαλλία, όπου εκπροσωπούνται με το χειρότερο τρόπο από τον «κωμικό» Ντιεντονέ και το «σήμα κατατεθέν» του, τον ανάποδο ναζιστικό καιρετισμό γνωστό ως «κενέλ». Ο χαιρετισμός του Ντιεντονέ είναι την ίδια στιγμή αντισημιτικό σύμβολο και αντισυστημικό σύνθημα.

Οι Εβραίοι δεν είναι, όμως, οι μοναδικοί στόχοι του περιρρέοντος μίσους. Ερευνα του αμερικανικού ινστιτούτου Pew Research δείχνει ότι ο αντισημιτισμός όχι μόνο αυξάνεται σε όλη την Ευρώπη, αλλά και ότι οι οπαδοί της μισαλλοδοξίας αυτής στάσης αντιμετωπίζουν με τον ίδιο, ρατσιστικό τρόπο και τους μουσουλμάνους. Το κράμα ξενοφοβίας, θεωρίων συνωμοσίας, εθνικισμού και λαϊκισμού, που εξέθρεψε τον αντισημιτισμό, παρήγει και καλλιεργεί το μίσος κατά των μουσουλμάνων. Η έρευνα του Pew αναφέρει άλλωστε ότι «σχεδόν σε κάθε χώρα, οι απόφεις των πολιτών για τους μουσουλμάνους είναι σταθερά πιο αρνητικές από ό,τι αυτές για τους Εβραίους». Οι ενέργειες του Ισραήλ στη Γάζα δεν πρέπει να προσφέρουν θικολογικά επιχειρήματα, με στόχο τη νομιμοποίηση του αντισημιτισμού στην Ευρώπη. Αντίστοιχα, όμως, το υπαρκτό κύμα αντισημιτισμού δεν πρέπει να γίνει μέρος προσπάθειας αιτιολόγησης βαθύτερης συνωμοσίας στην ήπειρο μας.

* O κ. Kenan Malik είναι συγγραφέας.